

Een uitgave van Hans & Ton Kleppe, buitengewoon leden van het Bob Evers Genootschap
redactieadres: Jacoba van Heemskerckstraat 7, 3351 SP PAPENDRECHT - internetredactie: nieuwsbrief@apriana.nl
<http://nieuwsbrief.apriana.nl>

Nieuws van de redactie

Deel 45 „Listige loeren in Las Vegas” is uit.

Een prachtverhaal dat „Listige loeren in Las Vegas”, de recensie van kolonel Koops vindt u in deze *Nieuwsbrief*. Achterin het boek is een waardebon afgedrukt voor de aanschaf van de vorig jaar uitgekomen grote schitterende omnibus, tegen de gereduceerde prijs van f 15,00! Haal snel een omnibus erbij, om cadeau te geven aan uw kinderen of kleinkinderen. De omnibus in geplastificeerde kleurenkaft bevat de verhalen „Een overval in de lucht”, „De jacht op het koperen kanon” en „Sensatie op een Engelse vrachtboot”. De omnibus, een historische editie, is uitgegeven ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van het Bob Evers-genootschap in 1997.

Het ISBN-nummer van de omnibus is 90-6056-584-3.

Rectificatie.

In *Nieuwsbrief* nr. 12 wordt gesproken over Peter Schilperoort en „diens echtgenote Inge”. Dit is onjuist, Inge en Peter zijn weliswaar bevriend geweest maar van een huwelijk was geen sprake, zo vernamen wij uit betrouwbare bron.

Nazending van Nieuwsbrieven.

Jack Nowee is bereid om de verschenen *Nieuwsbrieven* (nu de nrs. 1 t/m 13), prachtig per 5 stuks gebundeld, tegen vergoeding van kopieer- en portokosten na te zenden. Voor de juiste prijs (afhankelijk van het aantal) kunt u contact opnemen met Jack: Kruiskruid 21, 2771 RA Boskoop. Tel.: 0172-217688.

Peter de Zwaan verfilmd.

De thriller „Een keel van glas”, destijds genomineerd voor De Gouden Strop, wordt verfilmd. Tussen de bekende filmproducent Rob Houwer en Peter de Zwaan is een contract getekend.

Bob Evers ook op internet.

Uitgever De Eekhoorn heeft een homepage op internet, te bereiken via <http://www.bobevers.nl>. De page heeft verwijzingen naar honderden andere pagina's, waaronder een ruilbeurs, een gastenboek en afbeeldingen van alle stofomslagen. De *Nieuwsbrief* kent naast een papieren oerversie nu ook een internet-versie, te raadplegen via bovengenoemde homepage.

Vrijwillige bijdrage.

Wij kunnen de halfjaarlijkse *Nieuwsbrief* (per keer 500 exemplaren van minstens 8 pagina's = 4000 pagina's) niet meer in eigen beheer kopiëren. Met ingang van deze *Nieuwsbrief* besteden wij dit werk uit aan een kopieerbedrijf. De kosten van het papier en het kopiëren nemen wij voorlopig voor onze rekening. Mochten er echter lezers zijn die voor deze en de komende *Nieuwsbrieven* een eenmalige vrijwillige bijdrage willen betalen, dan is zo'n bijdrage meer dan welkom. Wij verzoeken u in dat geval uw zelfgekozen bijdrage over te maken naar giro nr. 212866 ten name van „Bob Evers Nieuwsbrief, Hans en Ton Kleppe” te Papendrecht.

Wij willen geen betaalde abonnementen (en administratie daarvan) invoeren. Met enige ondersteuning blijft de *Nieuwsbrief* gratis. Bij voorbaat onze hartelijke dank.

Wensen.

Alle medewerkers aan de *Nieuwsbrief* veel dank voor hun bijdragen en iedereen een voorspoedig en vooral gezond Nieuwjaar.

De volgende *Nieuwsbrief* verschijnt in juli 1999. Kopij graag uiterlijk in mei 1999 inzenden.

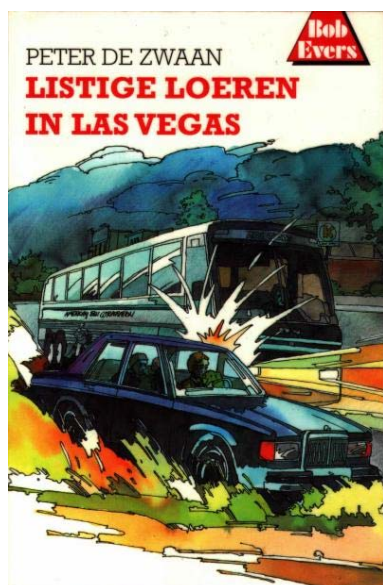
Advertentierubriek „In de Roos”

- gevraagd: Bob Evers-boeken in harde kaft met stofomslag: 7, 23, 25, 26, 27 en 32. H. Rijpkema, 28 Lot. „Les Coteaux de Stella”, 97424 Piton-Saint-Leu (Réunion), Frankrijk. e-mail: hr-cr@wanadoo.fr, telefoon: (0) 262660199.
- aangeboden: „*Encyclopaedia Britannica*” 15e druk jaargang 1974, navenant leeftijd in zeer goede staat, prijs n.o.t.k., info 016-2312978, Andreas van der Hoeven, Groenstraat 14-B, 5101 PB Dongen.
- aangeboden: gebonden Bob Evers nr. 1 (4e druk), nr. 4 (5e druk), nr. 6 (stofomslag 6e druk), nr. 9 (5e dr.) en nr. 16 (1e dr.). „*Kruistocht generaal Taillehaeck deel 1*” (3e dr.) Michel Verhagen 0297-582269.
- gevraagd: gebonden B. Evers nrs. 12, 13, 14, 18, 20, 25, 26, 27, 29, 30 en 31 (liefst met stofomslagen), M. Verhagen 0297-582269.
- aangeboden: Willem Waterman: „*De kruistocht van generaal Taillehaeck, deel 1: proloog*” (4e druk) en „*Amerika filmt*” (3e druk), De Residentiebode; W. v.d. Heide: „*Toen ik een nieuw leven ging beginnen*”, „*Bob Evers belegert Fort B*” (B34, 1e druk), „*Arie Roos als ruilmatroos*” (B35, 1e druk) en „*Bob Evers-omnibus*” (B34 en B35, 2e druk), Bruna. Het liefst ruilen tegen een Valstar, Sillevis of Waterman. J. van den Berg, Violettenstraat 31, 1015 NP Amsterdam, 020-6265372.
- gevraagd: Bob Evers hardcover nr 20 „*Lotgevallen rond een locomotief*” (wie helpt me aan m'n laatste??), „*De smokkelvaart van de Maia*” en „*De erfenis van een zonderling*”. Jack Nowee te Boskoop 0172-217688.
- aangeboden: Bob Evers H.C. nr. 25 „*Een vliegtuigsmokkel met verrassingen*” (zonder omslag) 3e druk. Van Peter de Zwaan in de Beer en Marc-serie: „*Smokkel over de groene grens*”, „*Paniek op de gondelvaart*” en „*Kloppartijen bij een openluchtspeel*”. Jack Nowee te Boskoop 0172-217688.
- gevraagd: „*De smokkelvaart van de Maia*” en (een kopie van) het documentatiealbum „*Wetenswaardigheden over Willem Waterman*” van de Kleppe brothers. IJdo de Groot te Lith (NB), tel. 0412-482864.

Bob Evers rondt Amerikaans avontuur af

Recensie van deel 45

Kolonel Koops ®

In de herfst van 1998 is natuurlijk niet het belangrijkste evenement dat de Kameleon-serie een jubileum viert. De verschijning van Bob Evers-deel 45, „Listige loeren in Las Vegas”, is belangwekkender. Dit is het slot van het Amerikaanse drieluik over gesaboteerde vakantiebussen. Volgend jaar september zitten we in San Antonio. Er zijn nogal wat geografische aanduidingen met die naam, maar ik gok erop dat de staat Texas wordt bedoeld. Nog een thuiswedstrijd voor Bob, dus.

Schrijver Peter de Zwaan voelt zich blijkbaar op zijn gemak in de Verenigde Staten. Daar valt ook veel te „rauzen”. Hij kan Bob, de Amerikaan, achtergrondinformatie in de mond leggen over Mount Rushmore en steden als Salt Lake City en Las Vegas.

Maar „Listige loeren” had wel wat compacter gekund. De drie jongens leggen weer kolossale afstanden af, en eigenlijk maar voor drie acties: twee ondervragingen in de woestijn en een inval in een garage, waarbij het vuile werk gedeeltelijk ook nog door anderen wordt opgeknapt.

Hoe komt dat? Omdat er een trailerparkverhaal door het boek heen loopt dat begint op p. 38 en eindigt op p. 90. Dit oponthoud wordt nota bene besloten met het commentaar van Bob: „Wat ik gek vind is dat we zoveel buitenissigheden hebben buiten het basisavontuur om.” Dat is niet alleen gek, maar ook jammer. Het brandweertintermezzo is vrij goed, en het ontsnappen per camper met veel gezoek op Rand McNally-kaarten is onheilspellend en sensationeel: de jongens worden op het uitgestorven platteland als het ware kaarttechnisch klemgereden. Maar de lezer heeft geen moment het idee dat dit te maken heeft of te maken kan krijgen met het echte verhaal. Die suggestie zou er toch moeten zijn. (Door schrapping van al die uitstapjes zou het touringcarverhaal in twee deeltjes hebben gepast. Waarom dit trailerparkintermezzo niet uitgebouwd tot één apart, spannend boekje? Het is er goed genoeg voor. Het loopt nu ook wel heel erg abrupt af: na de vrachtwagenbarrière houdt het op. Hoe kan dat? Waar zijn de boeven gebleven?)

In het „echte” verhaal is wat mij betreft de hoofdrol weggelegd voor Alan, de man die op Arie moest passen in een buitenwijk van Salt Lake City. Deze scènes zijn sterk, van aanhouding tot ontsnapping. Er zijn potsierlijke elementen, lugubere passages, inventieve antwoorden op vragen: dit is de Bob Evers-serie op z'n best.

Er worden zoveel auto's ingezet en plaatsnamen genoemd dat ik soms het spoor bijster was. De schrijver ook? Op p. 19 staat ABC voor: American Bus Combination. Op p. 92 wordt dat: American Bus Corporation. (Tot overmaat van ramp staan er op de omslag drie fouten. Op de zijkant van de bus staat American Bus Corporation, terwijl dat nu juist (p. 184) een NBC-bus (National Bus Corporation) moet zijn. Op de voorkant van de bus staat ABC Tours, terwijl de reisorganisatie UST heet, United States Tours. En de derde fout: hoeveel inzittenden heeft de personenauto op het moment van de schampbotsing met de bus? Telt u maar na. Gemuggezift? Niet als het over een boek gaat dat zoveel details noemt en dat zo precies lijkt en dat niet alleen door verschrikkelijk kritische „fans” wordt gelezen, maar ook door kinderen die dat plaatje wel honderd keer bekijken.)

Bij herlezing valt het meeste wel op zijn plaats. Dan blijkt ook dat deze schrijver misschien een iets ander accent heeft gelegd: er is een belangrijke rol weggelegd voor de gesprekken tussen de jongens. Die gesprekken zijn niet alleen vaak grappig, maar bevatten ook analyses van de wendingen in het verhaal. Secundaire actie dus, in deel 45. En het is natuurlijk al met al wel weer een spannend boek, met een goede titel.

„Listige loeren in Las Vegas”, Peter de Zwaan, Uitgeverij De Eekhoorn, ISBN 90 6056 592 4, 189 pag., f 7,75.

Vitaminegebrek

Gert Huber

Humor is voor mij het belangrijkste ingrediënt van de onvolprezen Bob Evers-avonturenboeken, vandaar ook dat de eerste delen mij minder aanspreken - Van der Heide was daar nog niet zo op dreef, pas later relativeerde hij de gebeurtenissen adequater, terwijl de teruggang van het aantal dodelijke slachtoffers gelijke tred hield met de toename van de passages waar je hardop bij lachen kon. Die humor wordt vaak heel fraai opgebouwd; ik weet niet of dit bewust zo geconstrueerd werd of puur intuïtie was.

Tekorten aan die organische stoffen, die men in de wandelgang met vitamines aanduidt, houd ik graag voor de oorzaak van mijn zwaarlijvigheid, alsmede voor mijn voorliefde voor sigaren, sterke drank en jonge vrouwen. De humor van de one-liner *Vitaminegebrek*, zoals we allen weten uit de „*Varkensleren Koffer*”, wordt echter in de daaraan voorafgaande bladzijden stap voor stap voorbereid: Jans tante, een sterk antroposofisch type zoals we allemaal kennen, is de oorzaak van de steeds terugkerende walgende en smalende opmerkingen van de beide jongens. Als tenslotte een geïrriteerde vrachtwagenchauffeur uitstapt, verwachten we een boze uitval, maar de spanning wordt erin gehouden door de brave bestuurder eerst een sjekkie te laten rollen, waarna hij meedeelt, dat zijn zenuwen niet meer de oude zijn. Op dat moment ploft Aries kreet *Vitaminegebrek* in een gespreid bedje - schitterend afgemaakt door Jan, die opmerkt dat zijn bolle vriend iets gegeten heeft dat hem niet bekomt. Een andere, soortgelijke lachbom is de Hondeman die van zijn vader zegt: *Hij was kolonel* - gezien het voorafgaande genoeg om Jan aan de afwas te zetten.

In andere gevallen komt de humor op een onverwacht moment - waar sprake is van een toch wat bedreigende situatie, komt een plotselinge, belachelijke opmerking hard aan: Arie, die wordt ondervraagd door een engerd die zijn in een nylonkous gehulde hoofd krabt, en opmerkt: *Pas op, u krijgt een ladder in uw kous*, zoals een moeder in de jaren vijftig zei tegen haar dochter, die voor het eerst dure nylonkousen droeg - panty's bestonden nog niet, althans niet in de huidige betekenis.

Dat zijn ze altijd is weer een ander geval. Voor de ongeletterden: De tekst van Jan tegen een dienstklopperige agent op de Veluwe, die vraagt hoe hij weet dat de tonnetjes waar hij over spreekt wit zijn. Deze zin is in hoge mate lachwekkend, vooral omdat het een onzin-antwoord op een al even onzinnige vraag is: Onze Hermandad blijkt geheel ongevoelig voor de portee van Jans verhaal over smokkelaars en horloges; zijn vraag over de herkomst van de kennis van de fietspadparkeerder heeft een hoog Bromsnor-gehalte.

De gedachte dat dit soort sterke staaltjes helemaal niet zo eenvoudig in te bouwen is wint terrein wanneer je in de latere boeken toch wat bedenkelijker frasen tegenkomt. *Bent u Walter Kettering? Ja. Oh, dan moet ik u niet hebben* gaat nog, hoewel al niet briljant. *Mijn vader is zelf ouder* ruikt al een beetje, maar drie jongens die moeten schaterlachen om een *Schout bij Kunstlicht* is ver onder de maat. *Vitaminegebrek*, *Korsakov* (wat is dat ook alweer), *Seniele aftakeling?*

De ultieme humor die de serie heeft opgeleverd is natuurlijk pas lang ná het schrijven duidelijk geworden: Van der Heide zou zich vast een stuip gelachen hebben als hij wist, dat er door lieden, beduidend ouder dan met *twalf jaar en ouder* bedoeld kan zijn, grof geld wordt betaald voor zijn geesteskinderen, oudere mannen (en zelfs enkele vrouwen) die volmondig toegeven deze jongensboeken nog met plezier te herlezen en geen gelegenheid laten voorbijgaan om erover van gedachten te wisselen. De boeken worden dus bepaald niet geplaagd door vitaminegebrek - ze zijn springlevend.

De Vlaamse uitgaven van Willy Waterman 1938-1939

Evert van der Spek - Pijnacker

Bij Uitgeverij De Palm, Ommeganckstraat 36 te Antwerpen (België) verschenen vóór de Tweede Wereldoorlog drie boeken van Willy Waterman, waarvan er twee niet in Nederland zijn uitgegeven. De mogelijkheid bestaat zelfs, dat België het eerste land is, waar een boek van Willy van der Heide alias Willy Waterman werd gepubliceerd.

Naar de reden hiervan kan slechts worden gegist; waarschijnlijk vond diens toenmalige Nederlandse Uitgever (Keurboekerij van de N.V. Het Nederlandsche Boekhuis, Tilburg) de beide andere delen niet van voldoende niveau!

Ook de volgorde van de Vlaamse uitgaven is niet zeker, daar geen jaar van uitgave werd vermeld en de boeken niet alleen een verschillend formaat hebben, maar ook nog eens bij een andere drukkerij zijn gedrukt.

Het betreft de volgende delen:

„De erfenis van een zonderling”

Gedrukt bij S.M. „Lux” drukkerij, Nationalestraat 109 te Antwerpen.

Hoewel dit boek zeldzaam is, zijn er drie verschillende edities van bekend: een slapkaftuitgave met bruine kaft en bruine letters (blanco rug), een hardcovereditie met zwarte kaft en een hardcovereditie met witte kaft, beide met rugtiteling. Vermoedelijk heeft er ook nog een stofomslag om de boeken gezeten.

Het thema van het verhaal (de briefjesjacht) komt overeen met dat van de delen 1 t/m 3 uit de gebonden boeken (of 4 t/m 6 uit de pocketreeks) van de Bob Evers-serie, maar daarmee is dan ook alles gezegd! De hoofdrolspeler is ene Pete Brent, die John en Lois Crofts helpt met de jacht op 35 (!) briefjes van het Panniford-testament. In de Bob Evers-serie is Crofts gewijzigd in Bennett en Panniford in Hathaway. Het verhaal heeft verder geen enkele overeenkomst en hoewel met vaart geschreven, is veel van de actie toch wel ver gezocht en soms zelfs banaal. De Bob Evers-intrige is beter uitgewerkt en duidelijk van later datum.

Misschien is het zwak uitgewerkte plot een reden geweest voor de Nederlandse uitgever dit deel niet op te nemen in het fonds.

„De geheimzinnige schat”

Gedrukt bij drukkerij de Vos-van Kleef (PVBA), Roodestraat 44 te Antwerpen.

Hoewel dit boekje een typische vóóroorlogse pulpuitgave is (in pocketformaat), is dit Vlaamse deel het minst zeldzaam. Op de omslag staat een sfeervolle, donkere illustratie van Jac. Cousy.

Hoofdrolspeler is George Willis, met een bijrol van Peter Regan.

Het verhaal omvat in hoofdzaak de tocht met een jacht vanuit Engeland via het Suezkanaal naar een eiland in de omgeving van Zanzibar, waar een schat begraven ligt. Achtervolgende schurken ontbreken niet en een strijd ontbrandt!

Er is nauwelijks enige overeenkomst met de trilogie „*Avonturen in de Stille Zuidzee*” uit de Bob Evers-serie.

Een Nederlandse uitgave van dit boek zou zeker niet misplaatst zijn geweest.

„Een woestijn raakt zoek”

Gedrukt bij drukkerij C. Scheltema, Bredabaan 443 te Merksem-Antwerpen.

Dit boek heeft een groter formaat dan de beide andere delen en is een slapkaftuitgave met op de stofomslag eveneens een tekening van Jac. Cousy, die minder tot de verbeelding spreekt dan die van „*De geheimzinnige Schat*”.

Hoofdrolspelers zijn Peter Regan (zie: „*De geheimzinnige Schat*”) en Clim Perroney.

Met gezien de locatie in Mexico wat aanpassingen (plak- en knipwerk!) is het verhaal nagenoeg herschreven in „*Een speurtocht door Noord-Afrika*”, het derde deel van de trilogie uit de dollarjacht van de Bob Evers-serie.

„*Een woestijn raakt zoek*” is het meest zeldzame deel van de Vlaamse uitgaven.

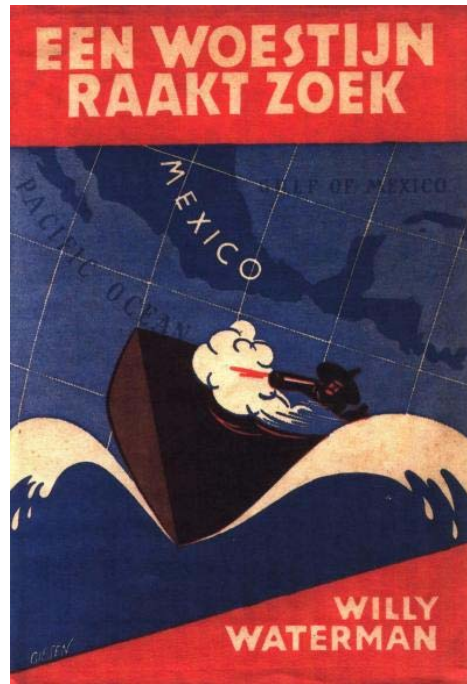
Van dit boek is wel een integrale versie verschenen bij N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg. Het copyright in dit boek geeft het jaartal: 1938!

Er zijn twee edities bekend: een hardcover met stofomslag (tekening: Giesen) en een slapkaftuitgave met dezelfde tekening. In tegenstelling tot de Vlaamse is de Nederlandse uitgave niet echt zeldzaam.

In een volgende aflevering hoop ik wat meer te vertellen over de naoorlogse Vlaamse uitgaven van Willy van der Heide.

Vlaamse uitgave

Nederlandse uitgave

Wijsheden

Henk Bergman's column

„Zo schrijf je geen jongensboeken.” Dat was de reactie die Willy van der Heide kreeg toen hij z'n eerste Bob Evers-manuscripten voorlegde aan een aantal uitgevers. Ze vielen allemaal over het „onpedagogische karakter” van zijn verhalen en wilden ze niet uitgeven. Stenvert hapte wel toe. Ongetwijfeld hadden ze dezelfde bezwaren als de collega-uitgevers, maar ze waren tenminste zo slim om te zien dat er commercieel wat te halen viel.

Was Bob Evers „onpedagogisch”? Vanuit de heersende moraal in de jaren vijftig, waarin de kleinburgerlijke waarden (beleefd zijn, je schoenen poetsen) domineerden en kinderen nauwlettend werden afgeschermd van de grote mensenwereld, was die opvatting begrijpelijk. Maar het succes van Bob Evers is juist voor een groot deel te verklaren uit het feit dat die heersende moraal in de boeken werd ondermijnd. Als lezertje kreeg je zicht op een andere wereld, die oneindig veel avontuurlijker was dan het saaie en uitgestippelde bestaan dat je zelf geacht werd te leiden.

Op een bepaalde manier was Bob Evers juist wel pedagogisch. Naast het vele plezier dat al die verhalen me hebben gegeven heb ik er ook het nodige van geleerd. Dat klinkt natuurlijk nogal braaf, maar het is wel waar. In ieder geval kreeg je er van mee dat het in de echte wereld misschien wel anders toging dan je opvoeders je elke dag wilden wijsmaken. Het leven was veel ongerijmder dan je werd voorgehouden - je moest wel een behoorlijke botterik zijn als je die boodschap niet oppikte.

Ondank is 's werelds loon. Dat leerde je in „Een raderboot als zilvervloot” (geb. p. 28 e.v.), als Leontina Hissink in een Nijmeegs hotel haar eerste portie van het opgespoorde goud komt ophalen. In plaats van een gat in de lucht te springen en de jongens uitvoerig te bedanken, gaat ze zeuren over de vraag of ze wel recht hebben op een deel van dit eerste kwart, met als apotheose de zin: „Ik vind een kleine twintigduizend gulden rijkelijk veel als vacatieverdienste voor drie bengels die nog niet droog zijn achter hun oren, maar ik wil er verder niet over strijden.” En dat terwijl Bob en Jan gekidnapt zijn, werden opgesloten in een benauwd vakantiehuisje en samen met Arie diverse andere min of meer gewelddadige confrontaties met Hennie en de zijnen hebben doorstaan.

Niets voor niets. Als je „Hoog spel in Hong-Kong” had gelezen was het je duidelijk. Want wat heeft Arie aan Bob als laatste troef meegegeven als die in het fraaie Engelse openluchrestaurant de consulaire ambtenaar Fred

Rivers zo gek moet krijgen dat hij de jongens inhuurt voor de laatste etappe in de strijd om de Praed-juwelen? Precies: „Dat geen mens ter wereld het geloofde als een ander aanbod hem belangeloos te helpen” (geb. p. 170).

Je kunt plannen maken wat je wilt, in de praktijk loopt het toch altijd anders. Kijk maar in „*Heibel in Honoloeloe*” (geb. p. 32), daar staat het zwart op wit: „Dat is in het leven met plannen maken precies zo. Je kunt het nóg zo mooi uitkienen en opzetten - zo gauw je het plan gaat uitvoeren, komen er meteen bosjes dingen uit de hoek die je eenvoudig niet kon voorzien en waarvan je in je wildste fantasie niet voorzag dat ze ooit konden gebeuren.” Deze diepe wijsheid geldt zelfs voor de Bob Evers-serie zelf: iets dat aanvankelijk niet wil lukken, kan later alsnog een groot succes worden.

Leugentjes vertellen om bestwil loont (zeker in combinatie met het toestoppen van een bankbiljet). Arie doet het voortdurend en wat je er ook van vindt, je kunt er niet omheen dat het werkt.

Mensen die weinig gewend zijn kankeren het meest als ze moeten afzien. Zie „*Ali Roos als Arie Baba*” (geb. p. 45): „Nu is het in het leven altijd zo: hoe minder mensen van huis uit gewend zijn, hoe meer ze de neus ophalen als ze in een eenvoudige omgeving terechtkomen.”

Soms kun je maar beter je mond houden. Stel je wordt ondervraagd door een wachtmeester van politie, die je aankijkt, onderwijl plukkend aan een klein, zwart tandenborstel-snorretje. Is het dan verstandig om geïrriteerd te zeggen (zoals Buikmans doet in „*Kabaal om een varkensleren koffer*”, geb. p. 26): „Mijn lieve inspecteur, ik kén geen mensen met zwarte snorretjes. Ik heb een hekel aan mensen met zwarte snorretjes.” Nee toch zeker.

Denk nog even goed na voordat je een ‘slimme’ truc uithaalt. Sla er „*Een meesterstunt in Mexico*” (geb. p. 24) maar op na: „Het is meestal zo in het leven, dat de mens zijn grootste stommiteiten uithaalt juist als hij denkt dat hij verschrikkelijk slim doet.”

Dikke mensen bewegen zich veel soepeler dan je op grond van hun gewicht zou verwachten. Dat wordt in een aantal verhalen beweerd. Maar toen ik die wijsheid onder ogen kreeg had ik al zoveel van de jongens geleerd dat ik dacht: dat geloof ik mooi niet!

Waarom Arie Roos linkshandig is

Een hypothese, door Frank Engelen te Apeldoorn

- 1 Vroeger was het zo, jongebroekjes, dat een horloge op batterijen niet bestond. Je moest ze opwinden. De klokkies moest je zeker eenmaal, maar meestal zelfs tweemaal per dag opdraaien en/of gelijkzetten.
- 2 De meeste mensen zijn rechtshandig. Omdat horloges kwetsbaar waren, vooral voor schokken, droeg men het horloge links. Zo had men de minste kans op beschadiging van het kwetsbare echappement, en dat minieme haardunne veertje dat daarin zit.
- 3 Als je horloge om je linkerpols zit, is het logisch dat het opdraai- en gelijkzetknopje RECHTS aan het horloge zit. Dat zat, en zit het zelfs, nog altijd. Het is de enige manier om het knopje te bedienen.
- 4 Voor linkshandigen zou dit andersom moeten zijn. Het horloge om de rechterpols, tegen beschadigingen. Dat kan. In de praktijk blijkt dit echter erg onhandig. Het knopje is namelijk zo niet te bedienen, het zit dan immers rechts! Vandaar dat linkshandigen het horloge TOCH links droegen. Maar nu komt het: Als zij dan een handeling moesten verrichten waarbij het horloge gevaar liep, zoals houthakken (waarbij men de bijl in de ‘goede’ hand houdt en het werkstuk met de ‘verkeerde’ hand vasthoudt) doet men het horloge af! Voor rechtshandigen is deze noodzaak er niet. Zij doen dus hun horloge NIET af! MAAR ARIE DOET ZIJN HORLOGE AF! Staat duidelijk op blz. 62 [*Een vliegtuigsmokkel met verrassingen*] (red.)] bijvoorbeeld: „Ik heb mijn eigen horloge binnen afgedaan toen ik hout stond stuk te slaan.”
- 5 Arie is dus linkshandig.

Foto van Willy van der Heide

Willy van der Heide en de bestuursleden Meijsing en Verpoorten van het Bob Evers Genootschap anno 1978
Copyright foto: F.H.W. Verpoorten jr.

Vraag- en antwoordrubriek

- vraag: waar kan ik de „oude” Bob Evers boeken met de harde kaften nog kopen?
antwoord: zoeken op boekenbeurzen of bij gespecialiseerde antiquariaten. Antiquariaat/Uitgeverij De Spreng is een landelijk werkend antiquariaat met zeer redelijke prijzen. De periodieke catalogus kan aangevraagd worden bij het adres: Boompjes 1, 4286 LE Almkerk, telefoon 0183-403402.
- vraag: zijn er ooit plannen geweest voor een tv-serie, film of stripserie?
antwoord: er zijn wel ‘s plannen geweest voor een film maar tot uitvoering is het nooit gekomen.
vraag: is het mogelijk een boek uit te geven met alle originele omslagen van de Evers-boeken incl. de illustraties?
antwoord: dit zou dan moeten gebeuren door degene die de rechten heeft, waarschijnlijk is dat de uitgever.
- vraag: is een levensverhaal van Willy van der Heide met anekdotes van familie en kennissen mogelijk?
antwoord: een echte biografie is er niet, wel de boeken van de auteur J. Beringen met veel wetenswaardigheden over de Bob Evers-serie en Willy van der Heide. De titels zijn: „*Het Bob Evers-virus*” ISBN nr. 90-5585-002-0 en „*Het verschijnsel Bob Evers*” ISBN nr. 90-8011-927-X.
- vraag: zijn er de komende tijd bijeenkomsten/festiviteiten te verwachten zoals in Apeldoorn (1993) en Zeewolde (1997)?
antwoord: in het komende jaar zijn geen festiviteiten gepland, we moeten ervoor waken losbollen te worden.
- vraag: is het naslagwerk „*Wetenswaardigheden over Willem Waterman*” door de Kleppe brothers nog te koop?
antwoord: de eenmalige oplage van 180 exemplaren is uitverkocht, wellicht kan een kleine advertentie helpen.

Opsomming van boeken, scripties en film over Willy van der Heide en de Bob Evers serie

nr.	Auteur/samensteller	titel	uitgever	omvang
1.	J.J. Beringen	„ <i>Het verschijnsel Bob Evers</i> ”	Warung Bambu	174 blz.
2.	J.J. Beringen	„ <i>Het Bob Evers virus</i> ”	Warung Bambu	176 blz.
3.	J.J. Beringen e.a.	„ <i>Twee jongens en een Bob Evers serie</i> ”	Warung Bambu	171 blz.
4.	A.C. Besemer	„ <i>Het dertien-, elf- en tiental van</i> <i>J.J. Haarman</i> ”	De Spreng	63 blz.
5.	Pep Dekker	„ <i>Rotzooi in Rio</i> ”	eigen beheer	88 blz.
6.	Hofmeester & Jansen	„ <i>1944, Het blad De Gil</i> ”		12 blz.
7.	F. Hölsgens	„ <i>Triviale kinderliteratuur</i> ”		92 blz.
8.	Kleppe brothers	„ <i>Wetenswaardigheden over W. Waterman</i> ”	eigen beheer	390 blz.
9.	R.G.H. Schenk	„ <i>Encyclopaedia Apriana</i> ”	eigen beheer	860 blz.
Documentaire op VHS videotape:				
10.	F. Veenstra	„ <i>De erfenis van een zonderling</i> ”	eigen beheer	22 minuten

nrs. 2 en 3 zijn te bestellen bij de boekhandel, de ISBN nummers zijn: 90-5585-002-0 en 90-5585-010-1. Bij uitgever Warung Bambu p/a Geurink te Breda kan rechtstreeks besteld worden voor f 19,90 inclusief verzendkosten, tel. 076-5652836. Van het uitverkochte boek „*Het verschijnsel Bob Evers*” is bij Warung Bambu een doos met 50 exemplaren boven water gekomen, voor de snelle bestellers.

nr. 4 te verkrijgen bij antiquariaat De Spreng, Boompjes 1 te Almkerk 0183-403402. Dit boek gaat over de auteur Haarman maar trekt vele parallellen met de Bob Evers-serie.

nr. 5 te bestellen bij de auteur: Goudenregenstraat 57, 1441 HG Purmerend. 0299-436069. Dit boek is geënt op de Bob Evers-serie.

nr. 6 niet verkrijgbaar, dit is een scriptie gepubliceerd in „*Skript, historisch tijdschrift*”, voorjaar 1986.

nr. 7 niet verkrijgbaar, dit is een scriptie, afstudeeropdracht aan de Hogeschool Katholieke Leergangen te Roermond.

nr. 8 eenmalige oplage van 180 exemplaren, niet meer verkrijgbaar.

nr. 9 te bestellen bij de auteur: 078-6140871.

nr. 10 te bestellen bij de filmmaker Freddy Veenstra te Leeuwarden: 0582-164667.